

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 236/04-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. augusta 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. Pavla Zamborského, bytom B., zastúpeného advokátkou JUDr. A. P., B., ktorou namietal porušenie jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 785/00 a postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Co 23/04, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. Pavla Zamborského o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. júla 2004 doručená sťažnosť Ing. Pavla Zamborského (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu

Bardejov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 785/00 a postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Co 23/04.

Podľa sťažovateľa okresný súd a krajský súd porušili jeho právo na spravodlivé súdne konanie tým, že ich rozhodnutia *„spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci a zároveň trpia takou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutia o ním uplatnenom nároku“*.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vydal nález:

„Základné právo Ing. Pavla Zamborského na spravodlivé prejednanie záležitosti zaručené mu čl. 6 odst. 1 Dohovoru o ochrane ľudských opráv a základných slobôd postupom odporcu 1. ako aj odporcu 2. v konaní pod spisovou značkou 5 C 785/00 a v konaní pod spisovou značkou 11 Co 23/04 bolo porušené.

Odporcovi 1. a 2. sa prikazuje jeho záležitosť prejednať spravodlivo.“

Ústavný súd zistil, že rozsudok okresného súdu sp. zn. 5 C 785/00 z 10. októbra 2003 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 11 Co 23/04 z 5. marca 2004 nadobudol právoplatnosť 20. apríla 2004.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jeho odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie o porušení jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 785/00 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Co 23/04.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje.

Ústavný súd zistil, že okresný súd rozsudkom z 10. októbra 2003 rozhodol o žalobe sťažovateľa, proti ktorému sa sťažovateľ odvolal. Krajský súd 5. marca 2004 rozsudkom potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, ktorý v spojení s týmto nadobudol právoplatnosť 20. apríla 2004.

Keďže sťažovateľ v sťažnosti napadol postup okresného súdu a krajského súdu v označených konaniach, ktoré boli právoplatne skončené 20. apríla 2004, a keďže jeho sťažnosť bola doručená ústavnému súdu až 29. júla 2004, ústavný súd ju odmietol ako podanú oneskorene už po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. augusta 2004